

Az orosz medve bundája

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 28. szám, 2018. július 13.

Hegyi Iván – a tőle megszokott hozzáértéssel és egyenességgel – húzza rá a vizes lepedőt a nemzetközi labdarúgó-szövetségekre és azok volt és megbüntetett vezetőire (*Macskajáték, ÉS, 2018/25., június 22.*) De a tőle ugyancsak megszokott futballrajongástól fűtve azt állítja, hogy mindez nem árthat a vb-nek, mert a foci mindent úberol. A legutóbbi Eb igen alacsony színvonalú volt, szezon végére kiégett sztárok kóricáltak ide-oda. A szövetségi kapitányokon kívül senki sem izgult, aki látott már valódi focit életében. Volt bundácska is, például a magyar–portugál. Egy kis barátságos bunda. De nem volt nyilvánvaló. Űgyesen csinálták. A portugálok ugyanis tudtak focizni. A nézők (a helyszínen és a közvetítésekben egyaránt) élvezték a meccset. A mieink (nézők és játékosok) túlságosan is. (Azt hitték, van jó csapatunk. Frászt volt.)

Kíváncsi vagyok, a kiváló futballszakértő fenntartja-e vb iránti rajongását a spanyol-orosz után is. Mert az bizony kiábrándító volt. Aki az első öt perc után nem vette észre, hogy itt foci nem lesz, az nézzen inkább hollywoodi filmeket, vagy járjon úszóversenyekre. Azt a páratlanul őszinte gólörömet, ami Sergio Ramos arcán látszott, amikor a szerencsétlen balfácán orosz védő – miután fölborította őt – öngólt vétett, nem lehetett nem érteni. Ramos boldog volt, hogy *nem ő* rúgta. Ezután *a spanyolok mindent megtettek az orosz egyenlítő gólért*, mindhiába, mert az orosz csapat nemcsak gól-, de fociképtelen is volt. Űgyhogy a világ egyik legjobb, legtapasztaltabb középső védője, a barcelonás Pique kellett hogy besegítsen. Egy harmatos orosz szögletet *véletlenül* magastartásos kézzel fejtelt el. A bíró akadékoskodott eleinte a tizenegyessel, de aztán leesett neki a (videobíró és a) tantusz. Pokoli nehéz volt továbbjuttatni az oroszokat, de végül, a vidámparki tizenegyes-játékkal sikerült. Moszkva örömmámorban.

És a hajó megy...